

חדשות פסיכולוגיה גיא-פוליטיקה גוף, נפש ורוחניות פילוסופיה וידאו והרצאות חברה והיסטוריה אפוק אודיו מדע וטכנולוגיה המגזין

<< לדיון הבא

>> לדיון הקודם

פרק 5 – אודות הקנונייה של ג'יאנג זמין והמפלגה הקומוניסטית הסינית ברדיפת הפאלון גונג

罗干和610-残害无辜的恶犬

- 民画

ג'יאנג משסה כלב על ילדה המתרגלת "פאלון גונג". הכיתוב הסיני בתמונה אומר: "לואו גאן ומשרד 610 – כלבים מרושעים רוצחים את החפים מפשע"

הקדמה

גב' ג'יאנג פו-ג'ן, בת 38, עבדה בפארק שיאן-הָא שבִּעִיר פִּינג דו, פרובינציית שְאן-דוֹנג, סין. היא נסעה לבייג'ינג כדי לעתור למען פאלון גונג בנובמבר 2000 ולאחר מכן נחטפה על-ידי הרשויות. לפי אנשים שידעו על המקרה, השוטרים עינו והשפילו את ג'יאנג פו-ג'ן, הפשיטו אותה וגילחו לחלוטין את שיער ראשה. הם קשרו אותה למיטה עם ידיים ורגלים מתוחות לצדדים, כך שהיא נאלצה לעשות את צרכיה במיטה. מאוחר יותר, השוטרים הזריקו לה סם רעיל בלתי ידוע. לאחר הזריקה ג'יאנג סבלה כאבים כה עזים עד שהיא כמעט איבדה את שפיותה. תוך מאבק, עם כאב עצום, היא נפטרה על המיטה. כל התהליך נצפה על-ידי פקידי ממשל, אנשי "משרד 610" (מתוך דיווח מה-23 במאי 2004 מאתר קלירויסדום) ^[1].

גברת יאנג לי-רונג, 34, גרה ברחוב ביי-מן שבִּעִיר דינג-ג'ואו, אשר תחת רשות משטרת באו-דינג בפרובינציית הָא-בֵּיי. כיוון שתרגלה פאלון גונג, שוטרים הטרידו לעיתים קרובות את משפחתה ואיימו עליהם. ב-8 בפברואר 2002, לאחר פשיטה משטרתית לילית, בעלה של גברת יאנג, אשר עבד כנהג לשכת התקנים והמטאורולוגיה, נכנס לטראומה וכחד לאבד את עבודתו. הוא לא יכול היה לשאת את הלחץ העצום שהרשויות הפעילו עליו. מוקדם בבוקר שלמחרת הפשיטה, כשהוא מנצל את יציאתם של הוריה הקשישים מהבית, הוא חנק את אשתו למוות. יאנג לי-רונג מתה מוות טראגי, כשהיא משאירה מאחוריה ילד בן 10. מיד לאחר מכן, בעלה דיווח על המקרה לרשויות, והשוטרים מיהרו לזירת האירוע לערוך נתיחה שלאחר המוות לגופה של יאנג שהיה עדיין חם. הם לקחו איברים רבים מגופה. כשהם הוציאו את האיברים, גופה עדיין הקרין חום ודם זרם ממנו ללא הפסקה. אדם מהלשכה לביטחון הציבור של דינג-ג'ואו אמר: "זו אינה נתיחת גוויה לאחר המוות, זוהי נתיחת אדם חי!" (מתוך דיווח מה-25 בספטמבר 2004 מאתר קלירויסדום) ^[2].

במחנה העבודה בכפייה וואן-ג'יה בפרובינציית הֵי-לונג-ג'יאנג, תלו על קורה אישה שהייתה בסביבות החודש השביעי להריונה. שתי ידיה נקשרו באמצעות גלגלת לחבל גס שהיה תלוי על הקורה. השרפרף שתמך בה הוסר, והיא הייתה תלויה באוויר. גובה הקורה היה בין 3 ל-4 מטרים מעל הרצפה. החבל עבר דרך גלגלת ושומרי הכלא אחזו בצד אחד שלו. כשהשומרים משכו את החבל, היא הייתה תלויה באוויר, כשהשוטרים הרפו מהחבל, היא הייתה נופלת במהירות לרצפה. האישה ההרה עברה את העינוי המכאיב הזה עד שהפילה את עובריה. כדי להגביר את האכזריות, אולץ בעלה להיות נוכח ולצפות בעינוי שאשתו עברה. (מתוך דיווח מאתר מינג-הוי מה-15 בנובמבר 2004, ראיון עם גברת וואנג יו-ג'י שעונתה במשך 100 ימים במחנה העבודה בכפייה וואן-ג'יה) ^[3].

ESC

הטרגדיות המזעזעות האלה התרחשו בסין של היום. הן קרו למתרגלי פאלון גונג, הנרדפים

באכזריות, ואלה הם רק כמה מתוך מקרים רבים שהתרחשו במהלך חמש השנים של הרדיפה המתמשכת.

מאז שסין החלה ברפורמות כלכליות בשנות ה-70 המאוחרות, המפלגה הקומוניסטית הסינית (המק"ס) השתדלה לצייר לקהילה הבין-לאומית תמונה חיובית וליברלית. אולם רדיפת הפאלון גונג במשך חמש השנים האחרונות, שהייתה עקובה מדם, בלתי רציונאלית, רחבת היקף, נמרצת וברוטלית, אפשרה לקהילה הבין-לאומית להיות שוב עדה לכפיה האמיתיות של המק"ס, ולשיא החרפה של המק"ס בהפרת זכויות אדם. כלל הציבור בסין נמצא תחת האשליה שהמק"ס מתקדמת ומשתפרת ומאשים את המוסר הנמוך של השוטרים בזוועות שהתרחשו, במערכת המשפט הסינית ובאכיפת החוק. אבל הרדיפה השיטתית והאכזרית של הפאלון גונג, אשר מתרחשת בכל מקום ומקום ברחבי סין ובכל השכבות החברתיות, פורצת לחלוטין את האשליה של שיפור זכויות אדם. אנשים רבים מהרהרים עכשיו כיצד רדיפה מזעזעת ועקובה מדם כזאת יכולה להתרחש בסין? הסדר החברתי יוצב לאחר הכאוס של "המהפכה התרבותית הגדולה" לפני כ-20 שנה. מדוע נכנסה סין שוב לתקופה דומה של סיוטים? מדוע הפאלון גונג, המתבססת על העיקרון "אמת-חמלה-סובלנות" והופצה ביותר מ-60 מדינות ברחבי העולם, נרדפת רק בסין ולא בשום מקום אחר בעולם? איזה סוג של יחסים יש בין ג'יאנג זמין ובין המק"ס במהלך הרדיפה הזאת?

לג'יאנג זמין אין יכולות או יושר מוסרי. ללא מכונת אלימות המכוונת בדיוקנות כמו המק"ס, והמבוססת על רציחות ושקרים, הוא לעולם לא היה מסוגל לבצע את רצח העם הזה, רצח עם שהתפשט לכל רחבי סין, ואפילו חדר אל מעבר לים. כמו כן, המק"ס לא הייתה הולכת בקלות נגד הזרם של הנטייה ההיסטורית ושל האווירה הבין-לאומית שנוצרה על-ידי רפורמות כלכליות שנעשו לאחרונה על-ידי המק"ס, לולא היה דיקטטור בעל רצון אישי, כמו ג'יאנג זמין, אשר היה נחוש ללכת בדרכו. הקנונייה והתהודה שבין ג'יאנג זמין ורוח הרפאים הרעה של המק"ס הגבירו את זוועות הרדיפה לרמה חסרת תקדים. זה דומה לאופן שבו התהודה בין ציוד של מטפס הרים ושלג שהצטבר יכולה לגרום למפולת שלגים ולהביא לתוצאות הרוג אסון.

1. מקור והיסטוריה משותפים מביאים לידי תחושה משותפת של משבר

ג'יאנג זמין נולד ב-1926, שנה חסרת מנוח. באותו אופן שבו המק"ס מסתירה את ההיסטוריה העקובה מדם שלה, גם ג'יאנג זמין הסתיר מפני המפלגה והעם הסיני את עברו כבוגד בסין.

כשג'יאנג זמין היה בן 17, המלחמה הכלל עולמית נגד הפאשיזם הייתה בעיצומה. בעוד צעירים פטריוטים הלכו זה אחר זה לחזית להילחם ביפן ולהציל את סין, ג'יאנג זמין בחר ב-1942 להשיג חינוך גבוה יותר באוניברסיטה המרכזית, אשר נוסדה על-ידי "ממשלת הבובות" של וואנג ג'ין-וויי שהייתה תחת שליטת היפנים בעיר נאן-ג'ינג. מחקרים ממקורות שונים מסבירים שהסיבה האמיתית לכך הייתה, שאביו הביולוגי של ג'יאנג זמין, ג'יאנג שי-ג'ון, היה בעברו קצין בכיר בצבא

היפני ושירת במחלקת התעמולה נגד סין, לאחר שיפן כבשה את כרובינצית ג'יאנג-סו במהלך פשיטתה על סין. ג'יאנג שי-ג'ון באמת בגד בסין.

מבחינת מעילה באמון ובגידה, ג'יאנג זמין והמק"ס הם אותו הדבר: הם כה נטולי רגש וחיבה כלפי העם הסיני שהם מעזים להרוג בפזיזות חפים מפשע.

כדי לחדור למק"ס ובשביל לשכר את מעמדו ואת עושרו לאחר שהמק"ס ניצחה במלחמת האזרחים, ג'יאנג זמין המציא את השקר שהוא אומץ וגודל על-ידי דודו, ג'יאנג שאנג-ג'ינג, אשר הצטרף למק"ס בגיל מוקדם ומאוחר יותר נורה למוות על-ידי שודדים. בגלל ההיסטוריה המשפחתית המפוברקת שלו, הוא קודם בדרגה בתוך כמה שנים בלבד, מפקיד בדרג נמוך לסגן שר התעשייה האלקטרונית. קידומו של ג'יאנג לא היה בשל יכולותיו, אלא בשל קשריו האישיים ויחס מועדף שקיבל. בזמן כהונתו כמזכיר המק"ס של העיר שנחאי, ג'יאנג זמין לא חסך במאמצים בהשגת אהדתם של אילי ההון במק"ס כגון לי שיאן-ניאן וצ'ן יון ^[4], אשר הגיעו לשנחאי כל שנה לפסטיבל האביב. כמזכיר המפלגה של העיר שנחאי, הוא אפילו עמד פעם וחיכה במשך כמה שעות בשלג עמוק, כדי למסור באופן אישי עוגת יום הולדת ללי שיאן-ניאן.

הטבח בכיכר טיאננמן ב-1989 היווה נקודת מפנה נוספת בחייו של ג'יאנג זמין. הוא התמנה למזכיר הכללי של המק"ס מאחר שדיכא את העיתון הליברלי "וורלדאקונומיק הרלד", שם תחת מעצר-בית את מנהיג הקונגרס העממי, וואן לי, ותמך בטבח הסטודנטים. אפילו לפני התרחשות הטבח, ג'יאנג זמין העביר מכתב סודי לִדְנֶג שְׂיָאוֹ-פִינג, הדורש כי "אמצעים תקיפים" יבוצעו נגד הסטודנטים, אחרת "הלאום והמפלגה ישועבדו". במשך 15 השנים האחרונות, ג'יאנג דיכא והרג בלי לחשוב פעמיים אנשים החולקים על השלטון וקבוצות אשר החזיקו באמונות עצמאיות וזאת בשם "יציבות כחשיבות עליונה".

מאז שרוסיה וסין החלו לסקור את גבולותיהן ב-1991, ג'יאנג זמין הכיר לגמרי בתוצאות הפלישה לסין של הצאר וברית המועצות לשעבר, וקיבל לחלוטין את כל החוזים הבלתי שוויוניים שנחתמו בין רוסיה לסין מאז חוזה אֵי-גוֹן. בגללו סין הפסידה לצמיתות יותר ממיליון קילומטרים רבועים של אדמה.

בהיסטוריה האישית של ג'יאנג זמין, תוך העמדת פנים שהוא יתום, בנו של קדוש מעונה של המק"ס, כשלמעשה הוא היה בנו הבכור של בוגד בסין, הוא הלך לפי דוגמת דרך המרמה של המק"ס; בתמיכתו ב"טבח ה-4 ביוני" והדיכוי של התנועות הדמוקרטיות והאמונות הדתיות, הוא אימץ באופן אישי את שיטת ההריגה של המק"ס; בדיוק כפי שהמק"ס הייתה תחת פיקודה של ברית המועצות כסניף המזרח הרחוק של האינטרנציונל הקומוניסטי, כך ג'יאנג זמין חילק כעת אדמות בחינם; הוא מיומן בבגידה – דרך כה אופיינית למק"ס.

כך ג'יאנג זמין והמק"ס חולקים מקור היסטורי דומה ומחפיר. בשל כך שניהם חולקים תחושה חריפה של חוסר בטחון עצמי באשר לכוחם.

2. ג'יאנג זמין והמק"ס פוחדים באותה מידה מ"אמת-חמלה-סובלנות"

ההיסטוריה של התנועות הקומוניסטיות הבין-לאומיות נכתבה בדם של מאות מיליוני אנשים. כמעט כל מדינה קומוניסטית עברה תהליך שדומה לתהליך הדיכוי של האנטי מהפכנים שביצע סטאלין בברית המועצות לשעבר. מיליונים או אפילו עשרות מיליונים של אנשים חפים מפשע נטבחו. בשנות התשעים ברית המועצות התפרקה, ומזרח אירופה עברה שינויים דרסטיים. הגוש הקומוניסטי איבד יותר ממחצית מהטריטוריה שלו בתוך לילה אחד. מה שהמק"ס למדה מהשיעור הזה היה שאם היא תעצור את הדיכוי ותאפשר את זכות הדיבור, יהיה זה כאילו ביקשה להרוס את עצמה. אם המק"ס הייתה מאפשרת לאנשים להתבטא בחופשיות, כיצד הייתה יכולה לטייח את זוועותיה העקובות מדם? איך הייתה יכולה להצדיק את האידיאולוגיה המטעה שלה? אם הדיכוי היה מפסיק, ואנשים היו חופשיים מכל איום וכחד, האם לא היו מעזים לבחור אורח חיים ואמונה השונים מקומוניזם? איך הייתה אז המפלגה הקומוניסטית יכולה לשמור על הבסיס החברתי החיוני להישרדותה?

המק"ס נשארת במהותה אותו הדבר, לא משנה אילו שינויים היא עברה ברמת פני השטח. לאחר "טבח ה-4 ביוני" ג'יאנג זמין קרא "לסלק כל גורם בלתי יציב לפני שיתפתח". כשהוא מפוחד באופן קיצוני, הוא פסק כי לעולם לא יפסיק לשקר לציבור, והוא ימשיך לדכא את האנשים עד שהם ישותקו לחלוטין.

בתקופה זו פאלון גונג הוצג בסין. בהתחלה, רבים ראו את הפאלון גונג כסוג של צ'יגונג ^[5] בעל השפעה עצמית במיוחד, ההופכת את האנשים לבריאים ובעלי כושר טוב. מאוחר יותר אנשים הבינו בהדרגה כי מהות הפאלון גונג אינו חמישה תרגילים קלים, אלא שהשיטה מלמדת את האנשים להשתכר בהתבסס על העיקרון של "אמת-חמלה-סובלנות".

הפאלון גונג מלמד "אמת-חמלה-סובלנות" – המפלגה הקומוניסטית דוגלת ב"שקרים, שנאה ומאבק"

פאלון גונג מקדם "אמת", כולל להגיד את האמת ולעשות דברים אמיתיים. המק"ס הסתמכה על שקרים כדי לשטוף את מוחם של האנשים. אם כולם היו מתחילים לספר את האמת, הציבור היה לומד כי המק"ס התפתחה על-ידי כך שהתחנפה לברית המועצות, רצחה, חטפה, הסתלקה מהמקום כשהיה לה נוח, שתלה אופיום, גזלה שלל במהלך הקרבות בפלישה היפנית, וכו'. המק"ס טענה: "לא ניתן להשיג דבר משמעותי בלי לשקר". לאחר שהמק"ס תפסה את השלטון, היא יזמה מהלכים פוליטיים בזה אחר זה, מהלכים אשר צברו חובות עקובים מדם. עידוד האמת, אם כך, משמעו אובדן ודאי למק"ס.

פאלון גונג מקדם "חמלה", כולל להתחשב קודם כל באחר ולהיות אדיב לאחרים תחת כל הנסיבות. המק"ס תמיד דגלה ב"מאבק אכזרי וחוסר רחמים". מודל הגבורה של המק"ס, ליי פֶּנְג, אמר פעם: "עלינו להתייחס לאויבינו ללא רחמים, להיות 'קרים כקרח'. למעשה, המק"ס לא התייחסה כך רק

לאויביה. גם לאנשיה שלה היא לא התייחסה באופן טוב יותר. מייסדי המפלגה הקומוניסטית, המפקדים והמצביאים הבכירים ואף יושב הראש של המדינה, כולם תוחקרו בחוסר רחמים, הוכו באכזריות, ובצורה אומללה עונו על-ידי המפלגה שלהם עצמם. הטבח של "האויב המעמדי" כביכול היה כה ברוטלי, שהוא היה ממש מסמר שערות. אם "חמלה" הייתה דומיננטית בחברה, מהלכי הענק המבוססים על "שחיתות מוסרית", שנקטה המפלגה הקומוניסטית, לעולם לא יכלו להתקיים.

"המניפסט הקומוניסטי" מצהיר כי "ההיסטוריה של כל חברה עד כה היא היסטוריה של מלחמת המעמדות". זה מייצג את תפיסתה של המפלגה הקומוניסטית לגבי ההיסטוריה ולגבי העולם. פאלון גונג מקדם הסתכלות פנימה לנוכח קונפליקט כדי למצוא את ההחסרות של כל אחד. ההסתכלות פנימה וההשקפה של ריסון עצמי מנוגדים לחלוטין לפילוסופיית ההתקפה והמאבק של המק"ס.

מאבק היה אמצעי עיקרי למפלגה הקומוניסטית להשגת כוח פוליטי ולהישרדות. המפלגה הקומוניסטית יזמה מפעם לפעם מהלכים פוליטיים המדכאים קבוצות אנשים מסוימות כדי "לטעון" את עצמה מחדש וכדי "להחיות את רוח הלחימה המהפכנית" שלה. התהליך חזר ונשנה עם אלימות ושקרים ונועד לחזק ולחדש את הפחד בקרב האנשים לשם שמירה על כוחה של המפלגה.

מנקודת המבט האידיאולוגית, הפילוסופיה שהמפלגה הקומוניסטית הסתמכה עליה לצורך הישרדותה מנוגדת לחלוטין למה שמלמדת שיטת הפאלון גונג.

אנשים בעלי אמונה נכונה הם חסרי פחד, בעוד המק"ס מסתמכת על פחד האנשים כדי לשמור על כוחה הפוליטי

אנשים שמבינים את האמת הם חסרי פחד. הנצרות נרדפה במשך קרוב ל-300 שנה. נוצרים רבים הוצאו להורג על-ידי עריפת ראשם, שריפתם, הטבעתם, או אפילו ניתנו כמאכל לאריות ולנמרים, אך הנוצרים לא ויתרו על אמונתם. כשהבודהיזם חווה את מצוקת הדהרמה בהיסטוריה, גם הבודהיסטים התנהגו בנאמנות לדתם באופן דומה לנוצרים.

מטרת התעמולה של האתאיסטים היא לגרום לאנשים להאמין שאין גן-עדן או גיהנום ושאינן גמול קארמתי, כך שמצפונם של האנשים לא ירסן אותם יותר. במקום זאת הם יתמקדו בעושר ובנוחיות כאילו הם המציאות של העולם. החולשות שבטבע האנושי יכולות אז להיות נתונות למניפולציה, כאשר הפחדה ופיתוי ישמשו לשליטה מוחלטת באנשים. אבל אנשים בעלי אמונה יכולים לראות מעבר לחיים ומוות. אשליות העולם החומרי לא מזיזות את לבם. הם לוקחים את הפיתויים של העולם הארצי ואת האיומים על חייהם בקלילות, וכך הופכים את המפלגה הקומוניסטית לדי חלשה במאמציה לשלוט בהם.

אמות המידה המוסריות הגבוהות בפאלון גונג מביכות את המק"ס

לאחר טבח "ה-4 ביוני" בשנת 1989, האידיאולוגיה של המק"ס פשטה לחלוטין את הרגל. באוגוסט 1991 התמוטטה המפלגה הקומוניסטית של ברית המועצות לשעבר, וגררה אחריה שינויים

דרמטיים במזרח אירופה. זה הביא ללחץ אדיר ולפחד בקרב המק"ס. הלגיטימיות של שלטונה וסיכויי ההישרדות שלה ניצבו מול אתגרים חסרי תקדים לנוכח משברים גדולים מבית ומחוץ. באותו הזמן המק"ס כבר לא יכלה לאחד את חבריה באמצעות הדוקטרינות המקוריות של תורות המרקסיזם, הלניניזם והמאואיזם. במקום זאת, פנתה המק"ס לכיוון של שחיתות מוחלטת בתמורה לנאמנותם של חבריה. במילים אחרות, כל מי שיהיה נאמן למפלגה יוכל להשיג רווחים אישיים באמצעות שחיתות ומעילות דבר שהיה בלתי אפשרי לאלו שאינם חברי מפלגה. במיוחד מאז סיורו של דנג שי־או־פִּינג בדרום סין ב-1992^[6], השחיתויות וההטבות לפקידי הממשל בשוק הנדל"ן ובבורסת שוק המניות בסין השתוללו ללא רסן. זנות וסחר בשוק השחור היו מצויים בכל פינה. פורנוגרפיה, הימורים וסמים הפכו נפוצים ביותר בכל רחבי סין. למרות שלא יהיה זה הגון לומר כי לא היה אפילו איש ישר אחד במפלגה הקומוניסטית, הציבור הרחב מזמן איבד את אמונו במאמציה של המפלגה להילחם בשחיתות, והאמונה כי לפחות מחצית מכלל הפקידים הממשלתיים, ברמה בינונית ומעלה, מעורבים בשחיתות הייתה רווחת.

באותו הזמן אמות המידה המוסריות הגבוהות שהפגינו מתרגלי הפאלון גונג המאמינים בעיקרון "אמת-חמלה-סובלנות", עוררו אהדה בלבבות האנשים. למעלה ממאה מיליון איש הגיעו לפאלון גונג והחלו לתרגל בשיטה. פאלון גונג הינו מְרָאָה של יושר, החושפת מעצם טבעה את כל עוולות המק"ס.

קנאתה של המק"ס בערה בה בשל הדרך בה הפאלון גונג התנהל והתפשט

הדרך המיוחדת בה מופץ הפאלון גונג היא מאדם לאדם, מלב אל לב. הפאלון גונג הוא בעל מבנה חופשי, וכל אחד רשאי לבוא וללכת כרצונו. זה שונה לגמרי מהארגון הנוקשה של המק"ס. למרות הארגון הנוקשה, הלימודים הפוליטיים והפעולות הקבוצתיות שהונהגו בסניפי המפלגה אחת לשבוע, או בתדירות גבוהה יותר, נותרו על הנייר בלבד. חברי מפלגה מועטים בלבד הסכימו עם האידיאולוגיה של המפלגה. בניגוד לכך, תלמידי הפאלון גונג בחרו במודע ללכת בעקבות העיקרון של "אמת-חמלה-סובלנות". בשל ההשפעה החזקה של הפאלון גונג על שיפור בריאות הגוף והנפש, הוכפל מספר האנשים המתרגלים פאלון גונג שוב ושוב. התלמידים למדו מרצונם את סדרת הכתבים שפרסם מר לי הונג-ג'י וקידמו את הפצת השיטה על חשבונם האישי. בתקופה קצרה של שבע שנים, גדל מספר האנשים שתרגלו פאלון גונג מכמעט אפס למאה מיליון. מוסיקת התרגילים של פאלון גונג נשמעה במהלך תרגולי הבוקר כמעט בכל פארק בסין.

המפלגה הקומוניסטית טענה כי הפאלון גונג "מתחרה" במק"ס על אהדת ההמונים, וכי הפאלון גונג הוא "דת". למעשה, מה שמביא הפאלון גונג לאנשים אלו זה תרבות ודרך חיים. זוהי תרבות עתיקה – ושורש המסורות הסיניות שהאנשים הסיניים איבדו זה מכבר. ג'יאנג זמין והמפלגה הקומוניסטית פחדו מהפאלון גונג, משום שברגע בו אמות המוסר המסורתיות הללו מתקבלות על-ידי הציבור, שום דבר לא יכול למנוע מהן להתפשט בצורה נרחבת. האמונות הסיניות המסורתיות נחסמו בכפייה וטופלו בידי המפלגה הקומוניסטית מזה עשורים. תהיה זו בחירה היסטורית לחזור למסורת. תהיה זו הדרך חזרה שתיבחר על-ידי הרוב הגדול של הציבור לאחר מצוקות וקשיים. כאשר תינתן להם בחירה שכזו, האנשים יבחנו בין טוב ורע ובוודאי יניחו את הרשעות מאחור.

תהיה זו ללא ספק שלילה מן היסוד ונטישה של כל מה שעודדה המפלגה הקומוניסטית. זה היה כמו פגיעה ישירה בנקודת התורפה של חיים ומוות של המק"ס. כאשר מספר האנשים שתרגלו פאלון גונג עלה על מספר החברים הרשומים במפלגה הקומוניסטית, אתם יכולים לתאר לעצמכם את הפחד העמוק והקנאה של המק"ס.

בסין, מטילה המק"ס שליטה מוחלטת על כל חלקי החברה. באזורים הכפריים קיימים סניפים של המפלגה הקומוניסטית בכל כפר וכפר. באזורים עירוניים, משרדים שהם סניפי המק"ס מצויים בכל משרדי מנהלה ובכל שכונה. בצבא, בממשלה ובמפעלים, חודרים סניפי המפלגה עד ל"שורשו" של כל ארגון. מונופול מוחלט ובלעדיות על מניפולציות הם אמצעים חיוניים בהם עושה המק"ס שימוש כדי לשמור על המשטר שלה. בחוקה הסינית מכונה תופעה זו בלשון מעודנת "לשמר את הנהגתה של המפלגה". תלמידי הפאלון גונג העדיפו באופן ברור לאמץ את העקרונות של "אמת-חמלה-סובלנות" כעקרונות שלהם. המק"ס ראתה זאת כהתכחשות להנהגתה של המפלגה, דבר שהיה בלתי מקובל עליה לחלוטין.

המפלגה הקומוניסטית מתייחסת לאמונה של הפאלון גונג בכוח עליון כאיום לגיטימיות המשטר הקומוניסטי

אמונה אמיתית בכוח עליון חייבת להיות אתגר רציני למפלגה הקומוניסטית. הלגיטימציה של המשטר הקומוניסטי התבססה על מה שמכונה "מטריאליזם דיאלקטי"^[7], ועל השאיפה להקים "גן עדן עלי אדמות", כך שכל שהיא יכלה לעשות היה להסתמך על ההנהגה של "חיל החלוץ העולמי", או במילים אחרות, על המפלגה הקומוניסטית. במקביל, האמונה באתאיזם^[8] נתנה למפלגה הקומוניסטית יד חופשית בקביעה מהם יושר, טוב או רע. כתוצאה מכך לא הייתה להם למעשה כל מוסריות או הבחנה בין טוב לרע. כל שהיה על האנשים לזכור הוא כי המפלגה היא תמיד "כבירה-מהוללת-צודקת".

אמונה בכוח עליון, לעומת זאת, מספקת לאנשים אמת מידה בלתי משתנה לגבי טוב ורע. תלמידי פאלון גונג אומדים מה טוב ומה רע על-פי העקרונות של אמת, חמלה, סובלנות. זה הפריע, כמובן, למאמצים העיקשים של המק"ס לקבוע "דרך אחת למחשבת האנשים".

אם נמשיך בניתוח שלנו, נמצא בוודאי סיבות רבות נוספות. אולם, כל אחת מחמש הסיבות שהזכרנו לעיל הנה מכרעת מבחינת המק"ס. למעשה, הסיבות שבגללן ג'יאנג זמין מדכא את הפאלון גונג, הן אותן חמש הסיבות. ג'יאנג זמין החל את הקריירה שלו בשקרים לגבי עברו, כך שמוכן שהוא מפחד מ"אמת". באמצעות דיכוי אנשים הוא נחל במהרה הצלחה וצבר כוח, כך שהוא כמובן סולד מ"חמלה". הוא שמר על כוחו באמצעות מאבקים פוליטיים בתוך המפלגה, כך שברור שהוא לא אוהב "סובלנות".

באמצעות תקרית קטנה נוכל להבין עד כמה קטנוני וקנאי הוא ג'יאנג זמין. מוזיאון הָא-מֶו-דוֹ לשרידי התרבות^[9] שבמחוז יו-יאו (מוגדרת כעת כעיר), בפרובינציית ג'ה-ג'יאנג, הוא אתר היסטורי ותרבותי חשוב ביותר המצוי תחת שימור בפיקוח המדינה. היה זה צ'יאן שי^[10] שכתב במקור את ההקדשה החתומה למוזיאון הָא-מֶו-דוֹ לשרידי התרבות. כאשר ראה ג'יאנג זמין את ההקדשה של

צ'יאו שי, עת ביקר במוזיאון בספטמבר 1992, חשכו עיניו ונפלו פניו. על אנשי פמלייתו נפל מתח רב משום שידעו שג'יאנג אינו סובל את צ'יאו שי, וכי ג'יאנג אוהב להתכפר עד כדי כך, שהוא נוהג לכתוב הקדשה בכל מקום בו הוא מבקר, אפילו אם זה במחלקת התנועה של המשטרה, בלשכת בטחון הציבור בעיר ג'ינאן או באגודת המהנדסים הגמלאים של העיר ג'נג-ג'ואו. צוות המוזיאון לא העז לעצבן את ג'יאנג זמין הקטנוני. כתוצאה מכך, במאי 1993, בתואנה של התחדשות, החליף המוזיאון את ההקדשה של צ'יאו שי באחת מההקדשות של ג'יאנג טרם פתיחתו מחדש.

מאו צה-טונג חיבר ארבעה כרכים של כתבים עליהם נאמר כי הם "מקיפים ורבי עצמה". ב"עבודות נבחרות של דנג שִׁי־אוֹ-פִּינג" נמצאת "תיאורית החתול" ^[11] עם גוון של פרקטיות. ג'יאנג זמין אימץ את מוחו עד שהותש, אך כל שיכול היה לחבר היו שלושה משפטים, ובכל זאת הוא טען כי הוא זה שהעלה את "שלושת המייצגים". הם פורסמו כספר והופצו על-ידי המק"ס באמצעות כל הרמות הארגוניות של הממשל, אולם הסיבה היחידה לכך שהספר נמכר, הייתה שאנשים הוכרחו לקנות אותו. למרות כל זאת, לא כיבדו חברי המפלגה את ג'יאנג זמין כלל וכלל. הם ריכלו על רומן שניהל עם זמרת, ועל תקריות מביכות שלו כאשר שר "או סולה מיו" בנסיעה לחו"ל, או כאשר סירק את שערתיו מול פני מלך ספרד. כאשר מייסד הפאלון גונג, מר לי הונג-ג'י, שנולד כאזרח מן השורה, העביר הרצאה – אולם ההרצאות התמלא בכרופסורים, מומחים, וסטודנטים סיניים שלמדו בחו"ל. אנשים רבים בעלי תארי דוקטור ותואר שני טסו אלפי קילומטרים כדי להקשיב להרצאות. כשמר לי הרצה על הבמה במשך שעות ארוכות בשפה שוטפת, הוא עשה זאת ללא שימוש ברשימות. לאחר מכן, הועלו ההרצאות על נייר והודפסו בספר לשם הפצה. כל הדברים הללו היו בלתי נסבלים עבור ג'יאנג זמין, שהוא אדם יהיר, קנאי וקטנוני.

ג'יאנג זמין חי חיים מפוארים, בלתי מוסריים ומושחתים ביותר. הוא בזבז 900 מיליון יואן (למעלה מ-110 מיליון דולר) כדי לקנות מטוס מפואר לשימושו הפרטי. ג'יאנג משך לעיתים קרובות עשרות מיליארדים מכספי הציבור כדי לאפשר לבנו לעשות עסקים. הוא נתן עדיפות לקרובי משפחתו ועושי דברו בקידום למשרות גבוהות תוך עקיפת הרמות המיניסטריאליות, ונקט באמצעים נואשים וקיצוניים כדי לכסות על השחיתות והפשעים של חבריו. בשל כל הסיבות האלו, פוחד ג'יאנג מהסמכות המוסרית של הפאלון גונג, ועוד יותר מכך הוא מפחד שהנושאים: שמים, גיהנום והגמול ההולם לטוב ולרע, כפי שהפאלון גונג מלמד, הם אכן אמיתיים.

למרות שאחז בעמדת הכוח החזקה ביותר במק"ס, פחד ג'יאנג להידחק החוצה באחד ממאבקי הכוח האכזריים של המפלגה, משום שהישגיו וכישוריו הפוליטיים היו לוקים בחסר. הוא היה רגיש מאוד לגבי מעמדו כ"לב" הכוח. כדי לחסל כל חילוקי דעות הוא רקח מזימות ערמומיות להיפטר מאויביו הפוליטיים: יאנג שאנג-קון ואחיו של יאנג, בַּאי-בִּינג. בקונגרס הלאומי ה-15 של ועדת המפלגה הקומוניסטית ב-1997 ובקונגרס הלאומי ה-16 של אותה ועדה ב-2002, כפה ג'יאנג על מתנגדיו לעזוב את משרותיהם. עם זאת, הוא עצמו התעלם מהנהלים הרלוונטיים ודבק בכוח במשרתו שלו.

ב-1989, ערך המזכיר הכללי החדש של המק"ס, ג'יאנג זמין, מסיבת עיתונאים לכתבים מקומיים וזרים. כתב צרפתי שאל אותו לגבי תלמידת קולג' צעירה, שבגלל מעורבותה באירוע של תנועת הסטודנטים בכיכר טיאננמן, בארבעה ביוני, נשלחה לחווה כפרית במחוז סיצ'ואן, לסחוב לבנים ממקום למקום, ואחר-כך נאנסה שוב ושוב בידי האיכרים המקומיים. ג'יאנג השיב: "אני לא יודע אנ

מה שאמרת נכון או לא, אבל האישה הזאת היא מפגינה אלימה. אפילו אם הסיפור נכון, זה הגיע לה". בזמן המהפכה התרבותית הגדולה עברה ג'יאנג ג'י-שין ^[12] אונס קבוצתי, ולאחר מכן גרונה נחתך בבית הכלא (כדי למנוע ממנה לחשוף את האמת). ג'יאנג זמין היה בוודאי חושב כי גם לה זה הגיע. אנו יכולים לראות בבירור את האכזריות ומנטליות הנבל הסוטה, של ג'יאנג זמין.

לסיכום, הרעב של ג'יאנג לשליטה דיקטטורית, האכזריות והפחד שלו מפני "אמת-חמלה-סובלנות", הם הסיבות לכך שפתח במערכה חסרת היגיון לדיכוי הפאלון גונג. צעד זה עומד בתאימות רבה לדרך הפעולה של המק"ס.

3. ג'יאנג זמין והמק"ס חוברים זה לזה

ג'יאנג זמין ידוע בהתפארות שלו ובשימוש שהוא עושה בתחבולות פוליטיות. חוסר הכישרון והבורות שלו ידועים ברבים. למרות ששאף בכל ליבו לחסל את הפאלון גונג מתוך טינה אישית, לא הייתה לו היכולת לעשות זאת, משום שהפאלון גונג מושרש עמוק בתרבות הסינית המסורתית ונעשה כה פופולרי עד שזכה לבסיס חברתי רחב. אולם מגנני העריצות שהפעילה המק"ס, אשר השתכללו לשלמות במהלכים רבים, פעלו במלוא כוחם, והמק"ס התכוונה לעקור את הפאלון גונג מהשורש. ג'יאנג זמין ניצל את מעמדו כמזכיר הכללי של המק"ס וניהל באופן אישי את המערכה נגד הפאלון גונג. ההשפעה של התהודה והקנונייה בין ג'יאנג זמין והמק"ס דומה למפולת שלגים הנגרמת מצעקותיו של מטפס הרים.

עוד לפני שג'יאנג העביר רשמית הוראות לפתיחת מערכה נגד הפאלון גונג, כבר החלה המק"ס בפעולות של דיכוי, מעקב, חקירה ובדיית ראיות במטרה להפיל את הפאלון גונג. רוח הרפאים הרעה של המק"ס חשה מאוימת באופן אינסטינקטיבי מהעקרונות אמת, חמלה, סובלנות, שלא לדבר על הגידול המהיר חסר התקדים במספר מתרגלי השיטה. סוכנים חשאיים של שירות בטחון הציבור הסתננו כבר ב-1994 לשורות מתרגלי הפאלון גונג, אולם לא הצליחו למצוא פסול כלשהו, וכמה מהם אפילו התחילו לתרגל פאלון גונג מכל הלב. ב-1996 הפר העיתון "גואנג-מינג דיילי" את מדיניות "שלוש ההגבלות" של הממשלה בנוגע לצ'ינג (לפיה המדינה לא "מקדמת, מתערבת, או מגנה" פעולות של תרגולי צ'ינג). העיתון פרסם מאמר המגנה את אידיאולוגיית הפאלון גונג. בעקבות זאת, פוליטיקאים שבעבר עסקו בבטחון הציבור ואנשים שנשאו את התואר "מדענים" ניהלו הטרדות חוזרות ונשנות כלפי הפאלון גונג. בתחילת 1997, ניצל לואו גאן, מזכיר הוועדה הפוליטית והמשפטית של הוועד המרכזי של המק"ס, את סמכויות תפקידו, ופקד על "הלשכה לבטחון הציבור" לנהל חקירה כלל-ארצית נגד הפאלון גונג, תוך כוונה למצוא ראיות שיצדיקו את החרמת הפאלון גונג. לאחר שהגיעו דיווחים מרחבי המדינה על-פיהם "לא נמצאו עד כה שום ראיות", פרסם לואו גאן בתפוצה מלאה, באמצעות המחלקה הראשונה של "הלשכה הראשית לבטחון הציבור" (הידועה גם כ"המשרד לביטחון פוליטי"), את צו 555 – "הודעה בדבר התחלת חקירה נגד הפאלון גונג". תחילה הוא האשים את הפאלון גונג וכינה אותה "כת רעה", ולאחר מכן הוא הורה ליחידות המשטרה ברחבי המדינה לחקור באופן שיטתי את הפאלון גונג ולהשתמש בסוכנים סמויים כדי לאסוף ראיות. החקירה לא מצאה שום ראיות שיתמכו בטענותיו.

המפלגה הקומוניסטית הסינית היא ארגון של רוח רפאים רעה. לפני שעלה בידי ארגון זה להתחיל בחיסול הפאלון גונג, הוא היה זקוק לאדם המתאים להפעלת מנגנוני הדיכוי. השאלה כיצד יתייחס ראש המק"ס לסוגייה הייתה מכרעת. כאדם, ראש המק"ס יכול היה להיות בעל טבע טוב וגם בעל טבע רע – שני היבטים מנוגדים של הטבע האנושי. אם הוא היה בוחר ללכת בעקבות הצד הטוב שלו הוא היה יכול לבלום באופן זמני את טבעה השפל של המפלגה. אחרת, הטבע המרושע של המק"ס היה בא לידי ביטוי במלואו.

בזמן תנועת הסטודנטים למען דמוקרטיה בשנת 1989, לא הייתה לג'או זי-יאנג, המזכיר הכללי של הוועד המרכזי של המק"ס דאז, שום כוונה לדכא את הסטודנטים. היו אלה שמונת ותיקי המפלגה ששלטו במק"ס והתעקשו על דיכויים של הסטודנטים. דָּנָג שֵׁיאָו-פִּינג אמר באותו הזמן: "נהרוג 200,000 איש בתמורה ל-20 שנות יציבות". מה שנקרא כביכול "20 שנות יציבות" הן למעשה 20 שנה של שלטון המק"ס. רעיון זה עלה בקנה אחד עם מטרת היסוד של המק"ס להיות דיקטטורה, ולכן התקבל על-ידי המק"ס.

בנוגע לסוגיית הפאלון גונג, מתוך שבעת החברים בוועדה המתמדת של הפוליטבירו של הוועד המרכזי של המק"ס, ג'יאנג זמין היה היחיד שהתעקש על הדיכוי. התירוץ שסיפק ג'יאנג היה שהסוגייה נוגעת ל"הישרדותה של המפלגה והמדינה", אמירה זאת נגעה בעצב הרגיש ביותר של המק"ס ועוררה את נטיית המק"ס למאבק. המאמצים של ג'יאנג זמין לשמור על כוחו האישי, ומאמציה של המק"ס לשמור על דיקטטורה של מפלגה שולטת אחת, השתלבו היטב בנקודה זו.

בערב ה-19 ביולי 1999, ישב ג'יאנג זמין בראש ועידה של פקידי הממשל מהדרגים הגבוהים ביותר במק"ס. הוא רמס את החוק עם כוחו הפוליטי, "איחד" באופן אישי את ההבנות של כל החברים שנכחו, ואף החליט באופן אישי לפתוח במערכה מסיבית נגד הפאלון גונג. הוא החרים את הפאלון גונג בשם כל חברי הממשלה ורימה את הציבור הסיני. המק"ס, הממשלה הסינית, ומנגנוני האלימות שהיו בידי המק"ס הופעלו במלוא כוחם לשם דיכוי של מיליוני מתרגלי פאלון גונג חפים מכל פשע – דיכוי שטרם נראה כמותו.

אילו המזכיר הכללי של המק"ס באותו הזמן היה אדם אחר מאשר ג'יאנג זמין, דיכוי הפאלון גונג לא היה מתרחש. מהבחינה הזאת ניתן לומר כי המק"ס השתמשה בג'יאנג זמין.

עם זאת, אם המק"ס לא הייתה צוברת חובות דמים רבים כל כך עם האופי הנבל, האכזרי והנוגד מוסריות שלה, היא לא הייתה מחשיבה את הפאלון גונג לאיום. בלי השליטה המוחלטת והמקיפה של המק"ס על כל חלק של החברה, כוונתו של ג'יאנג זמין לדכא את הפאלון גונג לא הייתה זוכה לתמיכה ארגונית, למימון ולתעמולה, או לתמיכה מצד דיפלומטים, אנשי צוות וצידוד, או לתמיכה של בתי הכלא, יחידות המשטרה, אגף הביטחון הלאומי והצבא, או ה"תמיכה" לכאורה מצד חוגי הדתות, המדע והטכנולוגיה, מפלגות דמוקרטיות, תאגידי עובדים, ועדות נוער, ארגוני נשים וכן הלאה. מהבחינה הזאת ניתן לומר כי ג'יאנג זמין השתמש במק"ס.

ESC

4. כיצד משתמש ג'יאנג זמין במק"ס כדי לרדוף

את הפאלון גונג

תוך ניצול העיקרון הארגוני של המק"ס, על-פיו "כל חברי המפלגה צריכים להיות כפופים לוועד המרכזי ולהישמע לו", ניצל ג'יאנג זמין את המנגנון המדיני הנשלט על-ידי המק"ס כדי לשרת את המטרה של רדיפת הפאלון גונג. המערכות שבשליטת המק"ס כוללות את הצבא, התקשורת, סגל בטחון הציבור, המשטרה, היחידות הצבאיות של המשטרה, כוחות הביטחון של המדינה, המערכת המשפטית, הקונגרס הלאומי העממי והסגל הדיפלומטי, כמו גם קבוצות דתיות מתחזות. כוחות הצבא, המשטרה החמושה ושוטרי מערכת הביטחון הציבורי הנשלטים ישירות על-ידי המק"ס, לקחו חלק ישיר בחטיפתם ובמעצרם של מתרגלי פאלון גונג. התקשורת בסין סייעה למשטרו של ג'יאנג זמין בפרסום שקרים והשמצות על הפאלון גונג. מערכת הביטחון של המדינה נוצלה אישית בידי ג'יאנג באיסוף והפצת אינפורמציה, בדיית שקרים, וסילוף מידע מודיעיני. הקונגרס הלאומי העממי והמערכת המשפטית לבשו את חזות ה"חוק" ואצטלה של "שלטון החוק", כדי להצדיק פשעים שביצעו ג'יאנג זמין והמק"ס, והצליחו להוליך שולל באפקטיביות אנשים מכל רובדי החברה. הם הפכו עצמם לכלי שרת להגנתו של ג'יאנג זמין. באותו הזמן הפיצה המערכת הדיפלומטית שקרים בקהילה הבין-לאומית ופיתתה באמצעות תמריצים פוליטיים וכלכליים ממשלות זרות, פקידים בכירים וכלי תקשורת בין-לאומיים כדי שישמרו על שתיקה בכל הנוגע לרדיפת הפאלון גונג.

במהלך ועידת העבודה של הוועד המרכזי בה ניתנה ההוראה לדכא את הפאלון גונג, טען ג'יאנג זמין: "אני פשוט מסרב להאמין כי המק"ס לא יכולה לנצח את מתרגלי הפאלון גונג". בתכנון אסטרטגית הדיכוי נקבעה מדיניות בת שלושה אפיקים: "הרסו את המוניטין שלהם, רוששו אותם כלכלית והשמידו אותם פיזית". בעקבות הוראה זו נכנסה לפעולה מערכה כוללת ומקיפה של דיכוי.

ניצול התקשורת לחסימת זרימת המידע

המדיניות של "הרסו את המוניטין של מתרגלי הפאלון גונג" הוצאה לפועל על-ידי התקשורת אשר נתונה תחת שליטתה המוחלטת של המק"ס. מן ה-22 ביולי 1999, היום השלישי למסע המעצרים של מתרגלי הפאלון גונג ברחבי המדינה, יצאו רשתות חדשות, הנשלטות על-ידי המק"ס, במתקפת תעמולת הסתה רחבת טווח וחסרת תקדים כנגד הפאלון גונג בכל רחבי המדינה. ניקח כדוגמה את תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין (CCTV) שמרכזת בבייג'ינג. בחודשים שנותרו עד סוף 1999, תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין שידרה למעלה משבע שעות ביום של שידורים שהוכנו מראש, כדי להפיץ שקרים על פאלון גונג. המפיקים של תכניות אלו החלו בסילוף ועיוות נאומים של מר לי הונג-ג'י, מייסד הפאלון גונג, ואחר-כך שילבו מקרים של כביכול התאבדויות, רצח ומוות כתוצאה מסרבנות לקבל עזרה רפואית. הם עשו את כל שהיה ביכולתם כדי להכפיש ולהפיל את הפאלון גונג ואת מייסדה.

המקרה המפורסם ביותר היה השמטת המילה "לא" מדברים שאמר מר לי הונג-ג'י באירוע ציבורי: "האירוע של מה שמכונה התפוצצות כדור הארץ לא יתקיים". תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין הפכה הצהרה זו ל: "האירוע של פיצוץ כדור הארץ יתקיים", וכך טענו שהפאלון גונג מפיצים

תיאוריה של סוף העולם. כדי להוליך את הציבור שולל, משתמשים גם בתחבולות כמו למשל, כשייחסו האשמות של פשעי עבריינים רגילים למתרגלי פאלון גונג. על מתרגלי הפאלון גונג טפלו את הרצח שבוצע על-ידי חולה הנפש כו יי-בין בבייג'ינג, ואת ההרעלה הקטלנית שביצע קבצן מכרובינצית ג'ה-ג'יאנג. המק"ס משתמשת בתקשורת להסית שנאה בתוך הציבור המרומה, להצדיק ולקבל את תמיכתו ברדיפה העקובה מדם והלא-פופולרית.

למעלה מ-2,000 עיתונים, 1,000 מגזינים ומאות תחנות טלוויזיה ורדיו מקומיות, הנשלטות באופן מוחלט על-ידי המק"ס, הפכו עמוסות בתעמולה והכפשה במערכה נגד הפאלון גונג. תכניות תעמולה אלו הופצו לאחר מכן לכל מדינות העולם באמצעות סוכנות הידיעות הרשמית שין-הואה, "שירותי החדשות של סין", "סוכנות החדשות של סין-הונג קונג" וכלי תקשורת נוספים מחוץ לסין הנשלטים על-ידי המק"ס. בהסתמך על נתונים סטטיסטיים חלקיים, בתקופה קצרה של שישה חודשים, יותר מ-300,000 מאמרי חדשות ותכניות המכפישים את הפאלון גונג הודפסו או שודרו בציבור, כשהם מרעילים את מוחם ומרמים אין-ספור אנשים.

בשגרירויות ובקונסוליות של סין ברחבי העולם מוצגים אלבומים, תקליטורים ופרסומים המותחים ביקורת ו"חושפים" כביכול את הפאלון גונג. טורים מיוחדים פורסמו באתרי הרשת של משרד החוץ הסיני, כדי לבקר ו"לחשוף" את הפאלון גונג. יתר על כן, בשלהי שנת 1999, בפגישת הפסגה של הארגון לשיתוף פעולה כלכלי של אסיה והאוקיאנוס השקט (APEC) שהתקיימה בניו זילנד, ויתר ג'יאנג זמין לחלוטין על כל ניסיון להעמדת פנים, וחילק עלונים המשימים את הפאלון גונג לכל אחד ואחד מראשי יותר מעשר מדינות שנכחו בפסגה. בצרפת, תוך הפרת החוקה הסינית, כינה ג'יאנג זמין את הפאלון גונג "כת רעה" בפני התקשורת הזרה, כדי לקיים את "הרסו את המוניטין של מתרגלי הפאלון גונג".

ענן הדיכוי השחור שחנק את המדינה בישר שמשוהו קיצוני כדוגמת "המהפכה התרבותית הגדולה" עומד שוב להתחיל.

מתועבת במיוחד הייתה תקרית "ההצתה העצמית" שזויפה ב-2001, ודווחה במהירות חסרת תקדים לכל העולם באמצעות סוכנות הידיעות שין-הואה כדי להפליל את הפאלון גונג. האירוע קיבל מאז ביקורת מצד ארגונים בין-לאומיים רבים, כולל "הארגון הלא-ממשלתי לחינוך ולפיתוח של האו"ם" שמקום מושבו בז'נבה. ארגונים אלה קבעו כי האירוע בויים על-ידי הממשלה במטרה להטעות אנשים. במהלך התשאול הודה אחד מאנשי צוות תחנת הטלוויזיה המרכזית של סין כי חלק מהסרט ששודר בדיווחי הרשת צולם למעשה לאחר מעשה. הטבע המנוול של המדכאים הוא ברור. אי אפשר שלא לתהות כיצד אותם "תלמידי פאלון גונג הניצבים בפני המוות ללא חת" (הכוונה לאלו שהציתו את עצמם) יכלו לשאת פעולה עם רשויות המק"ס כה באדיקות עד שיאפשרו להם לצלם שוב את קטע ההצתה העצמית.

אף שקר אינו יכול לשרוד באור היום. בזמן שהמק"ס טוותה את רשת השקרים שלה ובדתה שמועות, היא גם עשתה את כל שביכולתה כדי לחסום את זרימת המידע. היא חסמה ללא רחמים את כל הדיווחים שהגיעו מחוץ לסין על פעילויות הפאלון גונג בחו"ל, והסתירה את כל טיעוני ההגנה המנומקים של מתרגלי הפאלון גונג. כל הספרים והמסמכים של הפאלון גונג הושמדו ללא יוצא מהכלל. ננקטו אמצעים קיצוניים כדי להבטיח שלא יתקיים שום ראיון של תקשורת זרה עם

מתרגלי פאלון גונג בסין, כולל גירוש עיתונאים מסין, הפעלת לחץ על רשתות תקשורת זרות או השתקתן באמצעות איומים שהן יוחרמו בסין.

באשר למתרגלי פאלון גונג בסין שניסו להעביר לרחבי העולם עובדות לגבי הפאלון גונג, וחומרים המתעדים את הדיכוי הבלתי אנושי על-ידי הרשויות, המק"ס נקטה לגביהם באמצעים קיצוניים ואכזריים של דיכוי. לי יאן-הואה, אשה כבת 60 מהעיר דא-שי-צ'יאן בפרובינציית ליאו-נינג, נחטפה ב-1 בפברואר 2001 על-ידי המשטרה, בשעה שחילקה עלונים המכילים מידע על רדיפת הפאלון גונג, והוכתה למוות על-ידי השוטרים. בניסיון לטיח את הרצח, המשטרה טענה שהיא מתה בגלל "שהופנטה על-ידי פאלון גונג".

באוניברסיטת צינג-הואה (Tsinghua) לבדה נגזרו עונשי מאסר ארוכים על יותר מתריסר מרצים ותלמידים על שחילקו חומר על פאלון גונג. לאחר שחשפו את האונס שסבלה הגב' ווי שינג-יאן (מתרגלת פאלון גונג ובוגרת שנה שלישית באוניברסיטת צ'ונג-צ'ינג) בעת היותה במעצר משטרה, הואשמו שבעה תלמידי פאלון גונג בצ'ונג-צ'ינג ונגזרו עליהם עונשי מאסר ארוכים.

הטלת קנסות ובזיזת בתים ללא הליך תקין

כל מנגנוני המדינה שבידי המק"ס הוציאו לפועל את המדיניות של "רוששו את מתרגלי פאלון גונג כלכלית". במשך למעלה מחמש שנים מאז תחילת הרדיפה, הוטלו על מאות אלפי מתרגלי פאלון גונג קנסות של בין אלפי יואן ^[13] ועשרות אלפי יואן במאמץ להכחיד אותם ולגרום להם נזקים כספיים חמורים. הרשויות המקומיות, יחידות העבודה, תחנות המשטרה וסוכנויות בטחון הציבור הטיילו באופן שרירותי, ללא שום הצדקה, את הקנסות הללו. אלה שנאלצים לשלם את הקנסות אינם מקבלים קבלה על התשלום ואינם מוכנים לסעיף כלשהו בחוק המסדיר את הקנס. אין שום הליך תקין.

בזיזת בתים היא צורה אחרת של שוד והפחדה שמונחת על מתרגלי הפאלון גונג. אלה שעמדו איתנים באמונתם היו צריכים להתמודד עם חיפושים חוזרים ונשנים בהיעדר צו-חיפוש, ועם בזיזה של בתיהם על-ידי המשטרה בכל עת. רכוש ודברי ערך הוחרמו מהם ללא כל הצדקה. באזורים הכפריים לא חסו אפילו על דגנים או מוצרי מזון שאוחסנו. גם במקרים אלה לא נערך רישום לאף אחד מהפריטים שנלקחו ממתרגלי הפאלון גונג, ולא ניתנה להם מעולם כל קבלה. בדרך כלל, אלה שמחרמים את רכוש מתרגלי הפאלון גונג שומרים אותו לעצמם.

במקביל, מתרגלי הפאלון גונג גם עמדו בפני העונש של להיות מפוטרם מעבודתם. באזורי הכפר, איימו הרשויות להחרים את אדמתם של מתרגלים. המק"ס לא פסחה על אזרחים מבוגרים שפרשו לגמלאות. קרנות הפנסיה שלהם הופסקו, והממשל פינה אותם ממקום מגוריהם. לכמה מתרגלי פאלון גונג שהם בעלי עסק, הוחרם רכוש העסק, וחשבונות הבנק שלהם הוקפאו.

בביצוע מדיניות זו נקטה המק"ס בגישה של "אשמה על פי קרבה". זאת אומרת, אם נמצאו מתרגלי פאלון גונג ביחידת עבודה או בחברה ממשלתית, ראשי היחידה וכל המועסקים בה לא יקבלו בונוסים וגם לא יקודמו בדרגתם. המטרה היא להסית את העם לשנאה כלפי מתרגלי הפאלון גונג. בני משפחה וקרובים של מתרגלי פאלון גונג עומדים אף הם מול האיום של פיטורים מהעבודה,

סילוק ילדיהם מבתי ספר וגירוש ממקום מגוריהם. כל האמצעים האלה משרתים אותה מטרה: לנתק את כל מקורות ההכנסה האפשריים של מתרגלי הפאלון גונג כדי לכפות עליהם לוותר על אמונתם.

עיניים אכזריים ורצח שרירותי

המדיניות האיזומה של "השמידו את מתרגלי פאלון גונג פיזית", בוצעה בעיקר על-ידי המשטרה, משרד התובע הכללי ^[14] ומערכת בתי המשפט בסין. מנתונים שנאספו על-ידי אתר האינטרנט קלירויסדום, לפחות 1,143 מתרגלי פאלון גונג נהרגו כתוצאה מהרדיפה בחמש השנים האחרונות ^[15]. מקרי המוות התרחשו ביותר מ-30 פרובינציות, אזורים אוטונומיים ורשויות מקומיות תחת הנהגתו הישירה של הממשל המרכזי. נכון ל-1 באוקטובר 2004, מספר מקרי המוות הגבוה ביותר נרשם בפרובינצית היי-לונג-ג'יאנג, ואחריה ג'י-לין, ליאו-נינג, הא-ב'י, שאן-דונג, סיצ'ואן והו-ב'י. הצעיר ביותר בין המתים היה בן 10 חודשים בלבד, והמבוגר ביותר בן 82 שנים. שיעור הנשים בין הנרצחים היה 51.3%. שיעור הנרצחים שגילם מעל ל-50 הסתכם ב-38.8%. פקידי הממשל במק"ס מודים באופן לא רשמי כי מספר מתרגלי הפאלון גונג שמתו ברדיפה גבוה בהרבה.

העיניים הברוטליים המשמשים נגד מתרגלי הפאלון גונג הם שונים ומגוונים. הכאה, הצלפה, עינוי בשוק חשמלי, הקפאה, קשירה בחבלים, כפיתה באזיקים ונשיאת שלשלאות כבדות לפרקי זמן ממושכים, שריפה באש חיה, סיגריות בוערות או ברזל מלובן, תלייה באוויר באמצעות אזיקים, עמידה או כריעה בכפייה לזמנים ממושכים, דקירה בשיפודי במבוק או חוטי תיל, תקיפות מיניות ואונס הם רק קומץ דוגמאות מהזוועות. באוקטובר 2000, השומרים במחנה העבודה בכפייה מא-סאן-ג'יאה, בפרובינצית ליאו-נינג, הפשיטו 18 מתרגלות פאלון גונג מבגדיהן והשליכו אותן לתוך תאי המעצר של אסירים גברים כדי שיאנסו ויתעללו בהן כרצונם. כל הפשעים הללו תועדו במלואם, ומספרם רב מכדי שניתן יהיה לפרט את כולם.

צורה נפוצה נוספת, בין רבות, של עינויים בלתי אנושיים, הנה שימוש מתעלל ב"טיפול פסיכיאטרי". מתרגלי פאלון גונג נורמלים, רציונליים ובריאים נכלאו באופן בלתי חוקי במתקנים פסיכיאטריים, והוזרקו להם באופן בלתי חוקי חומרים לא ידועים, המסוגלים להרוס את מערכת העצבים המרכזית של האדם. כתוצאה מכך סבלו חלק מהמתרגלים משיתוק חלקי או כללי. מתרגלים אחרים איבדו את יכולת הראייה בשתי עיניהם או את השמיעה בשתי אוזניהם. יש מתרגלים שסבלו מהרס של שרירים או של איברים פנימיים. חלק איבדו את הזיכרון באופן חלקי או מלא והפכו לבעלי פיגור שכלי. איבריהם הפנימיים של מתרגלים מסוימים נפגעו באופן חמור. חלק סבלו מהתמוטטות עצבים מוחלטת. חלקם אפילו מתו זמן קצר לאחר שהחומרים הוזרקו להם.

נתונים סטטיסטיים מראים כי מקרים של רדיפת מתרגלי פאלון גונג בשיטה של "טיפול פסיכיאטרי" נפוצים ב-23 מתוך 33 הפרובינציות, האזורים האוטונומיים, והרשויות המקומיות הנמצאים תחת ההנהגה הישירה של הממשל המרכזי בסין. לפחות 100 מוסדות פסיכיאטריים ברמה העירונית, האזורית, המחוזית או הפרובינציאלית לקחו חלק בפעולות הרדיפה האלו. בהסתמך על מספר המקרים ועל פריסתם ברחבי הארץ, ברור כי השימוש לרעה בתרופות פסיכיאטריות על מתרגלי פאלון גונג היה מדיניות מתוכננת היטב שבוצעה בשיטתיות מלמעלה ועד למטה. לפחות 1,000 מתרגלי פאלון גונג בריאים נפשית נשלחו בניגוד לרצונם למוסדות פסיכיאטריים או למרכזי שיקום

מסמים. רבים מהם "הולעטו בכוח" בכפייה או שהוזרקו להם בכפייה סמים רבים המסוגלים להרוס את מערכת העצבים של האדם. את מתרגלי הפאלון גונג האלה גם כפתו בחבלים ועינו במכות חשמל. לפחות 15 מהם מתו מההתעללות המוגזמת.

"משרד 610" פורש את זרועות התמנון שלו אל מחוץ למסגרת החוק

ב-7 ביוני 1999, ג'יאנג זמין השמיץ את הפאלון גונג ללא כל בסיס במהלך פגישת הפוליטבירו של המק"ס. הוא סיווג את סוגית הפאלון גונג כ"מלחמת מעמדות", שם על מתרגלי הפאלון גונג תווית של אויבים פוליטיים למק"ס, גירה את הרפלקס של המק"ס למאבק והעביר הוראות להקים את "המשרד לטיפול בנושא הפאלון גונג" בוועד המרכזי. משום שהוקם ב-10 ביוני, הוא נקרא "משרד 610". לאחר מכן הוקמו "משרד 610" ברחבי המדינה ובכל רמות הממשל, מהגבוהה ביותר ועד לנמוכה, והופקדו באופן ספציפי על כל הפעולות הקשורות בדיכוי הפאלון גונג. הוועדה הפוליטית והמשפטית, התקשורת, הגופים השונים של בטחון הציבור, משרד התובע הכללי, בתי משפט עממיים, וגופי הביטחון של המדינה, הכפופים כולם להנהגת הוועדה המרכזית של המק"ס, שימשו כבריונים וכרוצחים שכירים עבור "משרד 610". באופן טכני "משרד 610" מדווח ישירות למועצת המדינה. אולם בפועל, "משרד 610" הוא ארגון מפלגתי בעל היתר להתקיים מחוץ למסגרת המוסדית של המדינה ושל הממשלה הסינית, חופשי מכל מגבלות חוקיות, תקנות או מדיניות לאומית. זהו ארגון בעל עצמה חובקת-כל שדומה מאד לגסטאפו של גרמניה הנאצית, שעצמתו היא מעל ומעבר למערכות החוקיות והמשפטיות, והמפעיל את משאבי המדינה כראות עינו. ב-22 ביולי 1999, לאחר שהוציא ג'יאנג זמין את ההוראה לדכא את הפאלון גונג, שדרה סוכנות הידיעות שין-הואה את נאומיהם של ראשי משרד הארגון המרכזי של המק"ס ושל משרד התעמולה של המק"ס שתמכו באופן גלוי ברדיפה כנגד הפאלון גונג בה פתח ג'יאנג זמין. כל הישויות הללו שיתפו ביניהן פעולה תחת הארגון ההדוק של המק"ס, כדי להוציא לפועל את המזימה השטנית של ג'יאנג זמין.

מקרים רבים כל כך הוכיחו כי למשרדי בטחון הציבור, למשרד התובע הכללי ולבתי המשפט העממיים אין כל כוח לקבל החלטות על דעת עצמם בנוגע למקרים הקשורים לפאלון גונג. הם חייבים לקבל ולציית לפקודות מ"משרד 610". כאשר מתרגלי הפאלון גונג נאסרו, נלקחו לחקירה ועונו למוות, בני המשפחה של רבים מהם באו לברר ולהתלונן בפני המשרד לבטחון הציבור, הפרקליטות ובתי המשפט העממיים. נאמר להם שכל ההחלטות מתקבלות על-ידי "משרד 610".

אבל לקיומו של "משרד 610" אין שום בסיס חוקי. כאשר הוא חילק פקודות לכל הגופים במנגנון של המק"ס, בדרך כלל לא היו מסמכים כתובים או הודעות, אלא רק תקשורת בעל-פה. יתר על כן, המשרד אסר על כל מקבלי הפקודות לתעד הוראה כלשהי בכתב, בצילום או בהקלטת אודיו או וידאו.

שימוש בסוג זה של "זרוע זמנית" של הדיקטטורה, היא טקטיקה שעליה המפלגה חזרה לעיתים קרובות תוך התעלמות מוחלטת מהחוק. במשך כל מהלכי ה"טיהור" הפוליטיים של העבר, המפלגה תמיד עשתה שימוש בטקטיקות בלתי שגרתיות והקימה ארגונים זמניים בלתי שגרתיים, כגון "הצוות המרכזי של המהפכה התרבותית הגדולה", כדי להוביל ולהפיץ את הרודנות של המפלגה הקומוניסטית הסינית ברחבי המדינה.

במהלך שלטון הרודנות הארוך שלה והשליטה ביד קשה, יצרה המפלגה את המערכת החזקה והמרושעת ביותר של טרור מדיני באמצעות אלימות, שקרים וחסימת אינפורמציה. חוסר האנושיות ורמת ההונאה שלה הגיעו לרמת מקצוענות גבוהה. הגודל וההיקף שלה חסרי תקדים. בכל המהלכים הפוליטיים של העבר, המפלגה צברה דרכי פעולה שיטתיות ויעילות וניסיון בענישה; גרימת נזק ורצח של אנשים בצורה האכזרית, הערמומית והדו-כרצופית ביותר שניתן להעלות על הדעת. במקרה אחד שהזכרנו קודם, הבעל לא יכול היה לעמוד באיומים ובהטרדות מצד המשטרה והרג את אשתו טובת הלב. זהו הפרי המרושע של הטרור המדיני של המק"ס, הכולל מרמה מצד התקשורת, לחץ פוליטי, "אשמה על-כי קרבה" והפחדה במטרה לעוות את הטבע האנושי ולהסית לשנאה.

שימוש בצבא ובמשאבים הפיננסיים של האומה לביצוע הרדיפה

המפלגה שולטת בכל הכוח הצבאי של המדינה, מה שמאפשר לה לעשות כרצונה, ללא כחד, כשהיא מדכאת אנשים. בדיכוי הפאלון גונג, ג'יאנג זמין לא רק עשה שימוש במשטרה ובמשטרה אזרחית חמושה, אלא אף עשה שימוש ישיר בכוחות צבאיים חמושים, במשך החודשים יולי ואוגוסט 1999, כאשר מאות אלפי ואף מיליוני אזרחים פשוטים, לא חמושים, מכל רחבי הארץ התכוונו ללכת לבייג'ינג ולעתור למען הפאלון גונג. חיילים הוצבו במקומות שונים בעיר בייג'ינג, לאורכן של כל הדרכים הראשיות לבייג'ינג היו פרוסים חיילים הנושאים רובים טעונים. הם שיתפו פעולה עם השוטרים במטרה לבלום ולאסור את מתרגלי הפאלון גונג שהלכו לעתור. הקצאה זו של כוחות מזוינים של המק"ס ישירות על-ידי ג'יאנג זמין, סללה את הדרך לרדיפה העקובה מדם.

המפלגה שולטת בכספי המדינה המספקים לג'יאנג זמין את הגיבוי והמימון הכספי כדי לרדוף את הפאלון גונג. פקיד בכיר במחלקת המשפטים של פרובינציית ליאו-נינג אמר פעם בכתובת שנתרן במחנה העבודה בכפייה מא-סאן-ג'יה: "המשאבים הכספיים בהם נעשה שימוש כדי לטפל בפאלון גונג, כבר עברו את ההוצאות הנדרשות למלחמה".

לא ברור בשלב זה כמה משאבים כלכליים של המדינה וכמה משכורות שהרוויחו אנשים בזיעת אפם, ניצלה המק"ס בשביל לרדוף את הפאלון גונג. אך לא קשה לראות שמדובר בסכום ענק. מידע פנימי שהגיע מתוך מחלקת בטחון הציבור של המפלגה בשנת 2001, הראה שבכיר טיאננמן לבדה, עמדו ההוצאות של מעצר מתרגלי פאלון גונג על 1.7 עד 2.5 מיליון יואן ביום, כלומר 620 עד 910 מיליון יואן בשנה. בכל רחבי המדינה החל בערים ועד האזורים הכפריים הנידחים, מהשוטרים שבתחנות המשטרה ובמחלקות לבטחון הציבור, ועד לכל אנשי הצוות ב"משרד 610", ג'יאנג זמין העסיק לפחות כמה מיליוני אנשים כדי לרדוף את הפאלון גונג. עלות המשכורות לבדה עשויה לעבור את הסכום של 100 מיליארד יואן לשנה. יתר על כן, ג'יאנג זמין בזבז סכומי עתק על הרחבת מחנות עבודה בכפייה כדי לעצור עוד ועוד מתרגלי פאלון גונג, ועל בניית בסיסים ומרכזים לשטיפות מוח וכדומה. לדוגמה, בדצמבר 2001 השקיע ג'יאנג זמין בבת אחת 4.2 מיליארד יואן על בנייה של מרכזים לשטיפות מוח ובסיסים ל"שינוי" (טרנספורמציה) של מתרגלי פאלון גונג. ג'יאנג זמין גם בזבז הון עצום על תמריצים כספיים שנועדו לדרבן ולעודד מספר רב יותר של אנשים להשתתף ברדיפת הפאלון גונג. באזורים רבים עמד הפרס על מעצר של מתרגל פאלון גונג על אלפי יואן או אפילו עשרת אלפים יואן. מחנה העבודה בכפייה מא-סאן-ג'יה בפרובינציית ליאו-נינג הוא אחד המקומות המרושעים ביותר ברדיפת הפאלון גונג. המפלגה העניקה פעם לראש המחנה,

סו, 50,000 יואן, ולסגנו, שאו, 30,000 יואן.

ג'יאנג זמין, המזכיר הכללי לשעבר של המק"ס, הוא האיש שפתח ברדיפת הפאלון גונג והאיש שרקם את המזימה הזו ופיקד עליה. הוא עשה שימוש במנגנונים של המק"ס כדי לפתוח ברדיפה נגד הפאלון גונג. הוא נושא באחריות שלא ניתן להתכחש לה על פשע היסטורי זה. אולם ללא המק"ס בעלת מנגנון האלימות שלה, אשר גובש בתהליך ממושך של מהלכים פוליטיים רבים, לג'יאנג זמין לא הייתה כל דרך לפתוח ברדיפה המרושעת ולבצע אותה.

ג'יאנג זמין והמפלגה משתמשים זה בזה. הם מסתכנים בגינוי כולל ומתנגדים ל"אמת-חמלה-סובלנות" למען אינטרס של "אדם ומפלגה". הקנוניה ביניהם היא הסיבה האמיתית לכך שפשע טרגי ואבסורדי שכזה יכול היה להתרחש.

5. ג'יאנג זמין מפיל את המק"ס מבפנים

מונע על-ידי האינטרסים האישיים שלו, עשה ג'יאנג זמין שימוש ברוע המושרש של המק"ס כדי לפתוח ברדיפה רחבת היקף המכוונת נגד אנשים חפים מפשע הפועלים לפי "אמת-חמלה-סובלנות". הוא פתח במהלך טיהור נגד כוח חברתי המביא תועלת רבה ביותר למדינה, ואיננו מזיק כלל. רדיפה זו לא רק שגורת את העם והמדינה לתוך פשע ואסון, אלא אף גורמת לתבוסת המפלגה ממש מהבסיס.

ג'יאנג זמין ניצל את המפלגה כדי לעשות שימוש חסר רחמים בכל סוגי האמצעים המרושעים שהתקיימו אי פעם ברחבי העולם וזאת כדי להתמודד עם הפאלון גונג, חוק, מוסריות ואנושיות סבלו כולם מנזק חמור, מה שהורס מהשורש כל אמינות לגבי שימור כוחו של המשטר.

משטרו של ג'יאנג עשה שימוש בכל הכספים, החומרים ומשאבי האנוש הזמינים כדי לדכא את הפאלון גונג, מה שהביא לנטל כבד על המדינה ועל החברה ולחץ כבד על המערכת הפיננסית. למפלגה אין שום דרך להמשיך ולקיים לאורך זמן את הרדיפה – גורלה נחרץ. היא יכולה רק להשתמש בחסכוניותיהם של האנשים הפשוטים, להנפיק אגרות חוב ולהביא השקעות זרות כדי להמשיך ברדיפה.

במשך הרדיפה המציאו ג'יאנג זמין והמפלגה סוגים רבים של דרכי פעולה נבזיות, אכזריות ושקריות, כשהם מקימים מערך שלם של שיטות בוגדניות ופעולות מרושעות כדי לרדוף את הפאלון גונג.

המפלגה וג'יאנג זמין ניצלו את כל כלי התעמולה הידועים כדי לבדות שמועות, להשמיץ את הפאלון גונג ולהמציא תירוצים לרדיפה ולדיכוי. עם זאת, אף שקר לא יכול להחזיק מעמד לנצח. ברגע שהשקרים ייחשפו לבסוף, וכשכל הרוע ייחשף כתוצאה מכישלון הרדיפה ויהיה ידוע לכל, שיטות התעמולה שלהם לא יוכלו עוד להונות אף אחד. המפלגה תאבד לגמרי את אמינותה ואת לבבות האנשים.

עם תחילת דיכוי הפאלון גונג ב-1999, התכוון ג'יאנג זמין לפתור את סוגיית הפאלון גונג תוך "שלושה חודשים". אולם המפלגה המעיטה מערך העצמה של הפאלון גונג ובערך עצמתן של מסורת ואמונה.

משחר הזמנים, הרשע מעולם לא הצליח למגר את מה שצודק. הוא אינו יכול לסלק את טוב הלב מתוך לב האנשים. חמש שנים חלפו. פאלון גונג הוא עדיין פאלון גונג. יתרה מזאת, פאלון גונג נפוץ ברחבי העולם כולו. ג'יאנג זמין והמפלגה נחלו מפלה כבדה במאבק הזה, המאבק בין הטוב לרוע. טבעו הערמומי, האכזרי והמרושע נחשף במלואו. ג'יאנג זמין, הידוע לשמצה מוטרד כעת בבעיות מבית ומחוץ ועומד בפני תביעות משפטיות רבות ועתירות המבקשות להביאו לדין צדק.

במקור, המפלגה תכננה לעשות שימוש ברדיפה כדי לגבש מחדש את עריצותה. אולם, התוצאה היא שהמפלגה לא הצליחה "להיטען מחדש", אלא במקום זאת בזבזה את האנרגיה של עצמה. עכשיו המפלגה אבודה מדי מכדי לקום לתחייה. היא כמו עץ רקוב וסחוף. היא תתמוטט מעצמה במשב הרוח. כל שמץ של חלום על הצלת המק"ס הוא כנגד מגמת ההיסטוריה. לא רק שהוא יהיה לשווא, אלא אף יהרוס את עתידם של המשתתפים בו.

סיכום

המזכיר הכללי לשעבר של המק"ס, ג'יאנג זמין, הוא זה שפתח ברדיפה המרושעת, תכנן אותה ופיקד עליה. ג'יאנג זמין ניצל באופן מקיף את כוחה של המק"ס, מעמדה, שיטות החינוך שלה ומנגנוניה, לשם מהלכים פוליטיים לפתיחה ברדיפה נגד הפאלון גונג. הוא נושא באחריות שאין לחמוק ממנה לפשע היסטורי זה. עם זאת, אם לא הייתה קיימת המק"ס, ג'יאנג זמין לא יכול היה להתחיל רדיפה אכזרית זו או לנהל אותה. מיום היווצרה פנתה המק"ס כנגד הישר והטוב. בעזרת דיכוי, כאמצעי המועדף עליה, ורדיפה כמומחיות שלה, ביססה המק"ס את שלטונה על בסיס של שטיפת מוח המוכתבת על-ידי מפלגה יחידה וריכוזית. מעצם טבעה המק"ס מיוחדת מ"אמת-חמלה-סובלנות" ורואה בפאלון גונג אויב. לכן הדיכוי והרדיפה שלה את הפאלון גונג היו בלתי נמנעים. בשעה שתקפו את "אמת-חמלה-סובלנות", ג'יאנג זמין והמק"ס נתנו הזדמנות לכזב, לרוע, לאלימות, לרעל, לרוע-לב ולשחיתות להתפשט. מה שבא בעקבות זה היה התדרדרות מוסרית רחבת היקף בארץ סין, שממנה הושפע כל אדם.

הקנונייה שבין המק"ס וג'יאנג זמין קשרה את גורלותיהם יחדיו. הפאלון גונג תובע כעת את ג'יאנג זמין לדין. ביום בו יועמד ג'יאנג לדין, יהיה גורלה של המק"ס ברור מאילו.

העקרונות השמימיים לא יפגינו סובלנות כלפי אלו שמנהלים רדיפה בלתי אנושית נגד קבוצת אנשים טובים המטפחים "אמת-חמלה-סובלנות". הפעולות המרושעות של ג'יאנג זמין והמק"ס גם ישמשו כלקח נצחי ועמוק למין האנושי.

[1] מידע נוסף לגבי מקרה זה ניתן למצוא ב: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html> (באנגלית)

(באנגלית) <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

[2] מידע נוסף לגבי מקרה זה ניתן למצוא ב: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html> (באנגלית)

[3] ניתן למצוא מידע הקשור לכך ב: <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (בסינית)

[4] לי שיאן-ניאן (1902-1992), נשיאה הקודם של סין בשנים 1983 עד 1988, ונשיא "הוועידה הפוליטית המייעצת" (1988-1992), היה חותנו של ג'יאנג זמין. צ'ן יון (1905-1995), אחד מהמנהיגים בעלי ההשפעה הרבה ביותר של סין הקומוניסטית. צ'ן היה במשך עשורים חבר בוועדה המתמדת של הפוליטבירו והיה יו"ר הוועדה המייעצת מ-1987 ועד 1992.

[5] צ'ינגונג הוא שם כולל בסינית לתרגול אנרגטי. יש אסכולות רבות של צ'ינגונג שרובן מושרשות באמונות הרוחניות המסורתיות. פאלון גונג הוא סוג של צ'ינגונג.

[6] ב-1992, דנג שיאופינג חזר מפרישה למחצה, סייר בשן-ג'ן שבדרום סין ליד הונג קונג ונשא נאומים כדי לקדם את הכלכלה החופשית הסוציאליסטית בסין. הסיור של דנג נחשב כגורם שהצית מחדש את הרפורמה הכלכלית של סין לאחר רגיעה שהחלה בטבח בכיכר טיאננמן בשנת 1989.

[7] מטריאליזם דיאלקטי – תיאוריה של אנגלס.

[8] אתיאזם – האמונה באי-קיום האל.

[9] שרידי התרבות בהא-מו-דו בני 7,000 שנים, שהתגלו בשנת 1973, הן חורבות חשובות של כפר מתקופת האבן החדשה של סין.

[10] יושב הראש לשעבר של הקונגרס הלאומי העממי הסיני.

[11] דנג פעם אמר: "חתול שחור או חתול לבן, הוא חתול טוב כל עוד הוא לוכד עכברים", בהתכוונו לכך שהמטרה של הרפורמות הכלכליות הייתה להביא פריחה לעם, בלי קשר לאם יש להן צורה סוציאליסטית או קפיטליסטית.

[12] ג'אנג ג'י-שיין – משכילה סינית שעונתה למוות על-ידי המק"ס בזמן המהפכה התרבותית הגדולה, משום שספרה את האמת בגילוי לב.

[13] יואן – יואן הוא המטבע הסיני, הוא שווה ערך לחצי שקל.

[14] הגוף הממשלתי הסיני האחראי על התביעה ועל הפיקוח המשפטי. הפונקציות שלו כוללות קבלת החלטות בקשר למעצר ותביעה של מקרים פליליים רציניים, ביצוע חקירות, יוזמה ותמיכה בתביעות ציבוריות, פירוש החוק בהקשר ליישומים ספציפיים, פיקוח על החלטות בית משפט, מעקב על הליכים משפטיים ופיקוח על פעילויות של בתי כלא, מרכזי מעצר ומחנות עבודה בכפייה.

[15] נתון זה נכון לדצמבר 2004. נכון לפרסום המהדורה העברית, ינואר 2007, מספר מקרי המוות המאומתים עולה על 3,000 אנשים.

[>> לדיון הקודם](#)

[לדיון הבא <<](#)

מגזין אפוק מרחיב דעת. מעורר מחשבה.

הירשמו לניוזלטר שלנו וקבלו תוכן חדש למייל מדי חודש

דוא"ל*

להרשמה חינם

☐ אני מאשר/ת את [תנאי השימוש](#) וכן קבלת המלצות קריאה, הצעות לרכישת מינוי במייל ובטלפון וקבלת דיוור מאפוק.

ESC

מדרים	מגזנים	וידאו	מוצרים	כללי
חדשות	פברואר 2025	סרטים	לרכוש מינוי	שאלות
גיא-פוליטיקה	ינואר 2025	תיעודיים	המגזין	נפוצות
פילוסופיה	דצמבר 2024	Cross Roads	המודפס	אודות
חברה	נובמבר 2024	הכתבות		מדיניות
והיסטוריה	אוקטובר 2024	המקור האפל של		פרטיות
מדע	ספטמבר 2024	הקומוניזם		תנאי שימוש
וטכנולוגיה	פסטיבל 2024	מעורר מחשבה		אפשרויות
פסיכולוגיה	אוגוסט 2024	אפוק 9 2019		פרסום
תרבות ואמנות	יולי 2024	Game Changer		וחסויות
מחשבות	יוני 2024			תוכן שיווקי
גוף, נפש ורוחניות				מערכת
אפוק אודיו				והנהלה
				צור קשר

© כל הזכויות שמורות למגזין אפוק בע"מ 2005 - 2025

ESC